

ORZECZENIE
GLÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 26 października 2015 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Przewodniczący GKO:</i>	Jan Pyrcak
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Jadwiga Walaszczyk-Fedorowicz
	<i>Członek GKO:</i>	Barbara Potocka (spr.)
Protokolant:		Bartosz Gluszko

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Jacka Krawczyka, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 26 października 2015 r., odwołania wniesionego przez Obwinionego (...)–pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Burmistrza (...)– od części orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie z dnia 29 stycznia 2015 r., sygn. akt: 4010/25/2014, którym Komisja uznała Obwinionego (...) odpowiedzialnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 18a ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegające na tym iż w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2013 r. zaniechał prowadzenia audytu wewnętrznego w Mieście (...), wskutek niezatrudnienia audytora wewnętrznego albo niezawarcia umowy z usługodawcą, w sytuacji gdy w uchwale budżetowej Miasta (...) na 2013 r. ustalono dochody budżetu w kwocie 39.404.443,43 zł. i przychody budżetu w kwocie 2.205.336,13 zł., łącznie 41.609.779,56 oraz wydatki budżetu w kwocie 39.069.779,56 i rozchody budżetu w kwocie 2.540.000 zł., łącznie 41.609.779,56 zł., czym naruszył postanowienia art. 274 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 z późn. zm.)

Komisja Orzekająca I instancji wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia i obciążyła obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł.

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529) utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Regionalna Izba Obrachunkowa w Rzeszowie, w wyniku kompleksowej kontroli gospodarki finansowej Miasta (...) przeprowadzonej od 29 maja do 4 lipca 2014 r., ujawniła, że w uchwale budżetowej miasta (...) na 2013 r. (...)z dnia 19 grudnia 2012 r. z uwzględnieniem zmian wprowadzonych Uchwałą Rady Miejskiej w (...) Nr (...)z dnia 14 lutego 2013 r., ustalono na 2013 r., dochody budżetu ogółem 39.404.443,43 zł i przychody w kwocie 2.205.336,13 zł, łącznie 41.609.779,56 zł oraz wydatki budżetowe w wysokości 39.069.779,56 zł i rozchody w kwocie 2.540.000 zł, łącznie 41.609.779,56 zł.

Zgodnie zatem z art. 274 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U z 2013 r., poz. 885 z późn. zm.), w tej jednostce samorządu terytorialnego powinien być prowadzony audyt wewnętrzny, gdyż ujęte w uchwale budżetowej jednostki łączne kwoty dochodów i przychodów oraz wydatków i rozchodów przekroczyły 40.000.000 zł. Jednakże w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2013 r. w Urzędzie Miasta (...) audyt nie był prowadzony.

Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych właściwy w sprawach rozpoznawanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie – po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego – w dniu 28 listopada 2014 r. wystąpił z wnioskiem o ukaranie (...) za czyn z art. 18a ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (zwanej dalej: ustawą), polegający na zaniechaniu w okresie od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r. prowadzenia audytu w Mieście (...) wskutek niezatrudnienia audytora wewnętrznego albo niezawierania umowy z usługodawcą, co stanowi naruszenie art. 274 ust. 3 ustawy o finansach publicznych w sytuacji, gdyż przekroczone ustawowy próg 40.000 tys. zł dochodów i przychodów

Sygn. akt BDF1.4800.41.2015

lub wydatków rozchodów przewidzianą w budżecie Miasta (...) na 2013 r., przyjętym uchwałą (...) Rady Miejskiej w (...) z dnia 19 grudnia 2012 r. i zakładającym:

- dochody w kwocie 39.404.443, 43 zł i przychody w kwocie 2.205.336,13 zł, w sumie w kwocie 41.609.779,56 zł,

- wydatki w kwocie 39.069.779,56 zł i rozchody w kwocie 2.540.000 zł w sumie w kwocie 41.609.779,56 zł,

Rzecznik wniósł o wymierzenie Obwinionemu kary upomnienia.

W wyniku rozpatrzenia sprawy, na rozprawie 29 stycznia 2015 r. (bez udziału zainteresowanego, prawidłowo powiadomionego) Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie (dalej zwana: RKO) uznała (...) za odpowiedzialnego za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, określone w art. 18a ustawy, poprzez to, iż w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2013 r. zaniechał prowadzenia audytu wewnętrznego w Mieście (...), wskutek niezatrudnienia audytora wewnętrznego albo niezawarcia umowy z usługodawcą, w sytuacji gdy w uchwale budżetowej Miasta (...) na 2013 r. ustalono dochody budżetu w kwocie 39.404.443,56 zł i przychody budżetu w kwocie 2.205.336,13 zł, łącznie 41.609.779,56 zł oraz wydatki budżetu w kwocie 39.069.779,56 zł i rozchody w kwocie 2.540.000 zł łącznie 41.609.779,56 zł, czym naruszył postanowienia art. 274 ust. 3 ustawy o finansach publicznych. RKO działając na podstawie art. 19, art. 31 ust.1, art. 33 i art. 35 ustawy wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia. Natomiast na podstawie art. 167 ust. 1 ustawy orzekła zwrot na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w wysokości 291,71 zł.

RKO oceniła, że:

- Obwiniony ponosi odpowiedzialność za popełnienie zarzuconego czynu naruszającego dyscyplinę finansów publicznych, gdyż jako kierownik jednostki jest odpowiedzialny za całość gospodarki finansowej jednostki samorządu terytorialnego,

- działanie Obwinionego miało charakter zawiniony; Obwiniony rozważał prowadzenie audytu wewnętrznego i szacował jego koszty w 2013 r., lecz zaniechał jego przeprowadzenia uzasadniając to trudnościami z wygenerowaniem w trakcie roku dodatkowych, znacznych środków na zatrudnienie audytora lub zawarcie umowy z usługodawcą,

- Obwiniony nie zachował należytej szczególnej staranności wymaganej od osób odpowiedzialnych za dobro finansów publicznych i całość gospodarki finansowej jednostki,

- stopień szkodliwości naruszenia dla ładu finansów publicznych nie jest znaczny,

- kara upomnienia spełni wobec Obwinionego zapobiegawczy i wychowawczy cel postępowania.

(...), pismem z dnia 23 lutego 2015 r., wniósł odwołanie od orzeczenia RKO, w części dotyczącej zwrotu kosztów postępowania o naruszenie dyscypliny finansów publicznych na rzecz Skarbu Państwa w kwocie 291,71 zł. Nie zakwestionował i nie odwołał się natomiast od przypisania mu odpowiedzialności i wymierzonej kary upomnienia. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że jego aktualna sytuacja – jest bezrobotny, bez stałego źródła dochodu – powoduj, że każdy dodatkowy wydatek pogarsza sytuację materialną.

Skład Orzekający Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (dalej zwanej: Główną Komisją Orzekającą), rozpatrując odwołanie (...) od orzeczenia RKO w zaskarżonym zakresie, tj. obciążenia Obwinionego obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych wskazuje, że obowiązek poniesienia kosztów postępowania – zgodnie z art. 167. ust. 1 ustawy nakładany jest na każdego uznanego za odpowiedzialnego za naruszenie dyscypliny finansów publicznych – bez względu na rodzaj i wysokość orzeczonej wobec niego kary,

obowiązek taki istnieje nawet w przypadku odstąpienia od jej wymierzenia. Komisje orzekające, wydając orzeczenie – zgodnie z art. 135 ust. 2 pkt 7 ustawy – mają obowiązek zawarcia w nim rozstrzygnięcia o kosztach postępowania z podaniem ich wysokości i podstawy prawnej. Komisja orzekająca pierwszej instancji ma zatem obowiązek orzeczenia zryczałtowanych kosztów postępowania w przypadku przypisania obwinionemu odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. GKO nie ma natomiast podstaw do uchylecia orzeczenia w zakresie prawidłowo ustalonych kosztów postępowania, jeżeli nie zostało podważone przypisanie obwinionemu odpowiedzialności.

Należy przy tym wskazać, że koszty postępowania w niniejszej sprawie zostały orzeczone prawidłowo. Art. 167 ust. 1 ustawy stanowi, że każdy uznany za odpowiedzialnego za naruszenie dyscypliny finansów publicznych zwraca - na rzecz Skarbu Państwa - koszty postępowania. Koszty te określa się ryczałtowo w wysokości 10% przeciętnego wynagrodzenia. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie, zgodnie z art. 26 ust. 3 ustawy, to kwota przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim, ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2012 r. poz. 592, z późn. zm.). Według art. 5 ust. 7 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, przeciętne wynagrodzenie miesięczne, o którym mowa w ust. 2, ogłasza Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” nie później niż do dnia 20 lutego każdego roku. Natomiast zgodnie z art. 5d ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, w 2015 r. przez przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej, o którym mowa w art. 5 ust. 2, należy rozumieć przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2010 r. ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 5 ust. 7. Z obwieszczenia Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 18 lutego 2011 r., w sprawie przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w 2010 r. i w drugim półroczu 2010 r. (M.P. Nr 15, poz. 156) wynika, że przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej, pomniejszone o potrącone od ubezpieczonych składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe oraz chorobowe, w 2010 r. wyniosło 2822,66 zł, a w drugim półroczu 2010 r. wyniosło 2917,14 zł. Dziesięć procent z kwoty 2917,14 zł, to 291,71 zł i takie koszty zostały orzeczone w niniejszej sprawie.

W związku z powyższym GKO orzekła, jak w sentencji.

Zwrócić jednak należy uwagę, że ustawa w art. 155 przewiduje możliwość stosowania ulg w spłacie należności Skarbu Państwa z tytułu kosztów postępowania poprzez odroczenie terminu płatności lub rozłożenie płatności na raty na czas nie dłuższy niż 2 lata. Upoważnieni do podejmowania decyzji w tym zakresie zostali przewodniczący komisji orzekających pierwszej instancji. Z wnioskiem o udzielenie ulgi, uzasadnionym ważnym interesem wnioskodawcy, występuje Obwiniony. Ustawa nie przewiduje natomiast możliwości umorzenia orzeczonych kosztów postępowania.